

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Sacra-||mento Evcharistiae,|| contra Oecolampodium,
opusculum:||**

Clicthove, Josse

Coloniæ, 1527

VD16 C 4208

Ex uerbis B. lob, diuersis[que] psalmor[um] locis, & pro uerbior[um]
sententia: etiam co[n]cludi ueram corp[or]is domini nostri in eucharistiae
sacrame[n]to p[raese]ntiam. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30220

EVCHARISTIAE I. 19

¶ Ex uerbis B.Iob, diuersisq; psalmoꝝ & locis
& prouerbiorꝝ sententia etiam concludi ue-
ram corporis Domini nostri in sacramento
eucharistiæ, præsentiam. Cap.VI

Alia quoque diuinæ ueteris testamenti
scripturæ loca: manifestant rei propo-
sitæ ueritatem, ipsam, s. corporis dñici
substantiā: re ipsa in sancto altaris sa-
cramento contineri. Et primum: illud
beati Iob, in 31. cap. sui libri, uerbū. Si nō dixerūt
uiri tabernaculi mei: quis det de carnibus eius ut
saturemūr? Quem locum exponens S.Gregorius
in 22.lib. suorum mortalium, ait: Quæ nimirum
sententia: potest quoq; per mysterium ex uoce re-
demptoris intelligi. Viri quippe eius tabernaculi,
de carnibus eius saturari: cupierunt, uel Iudæi, s.
persequentes: uel gentiles credentes. Quia & illi
moliti sunt corpus illius quasi consumendo extin-
guere: & isti esurientem mentem suam desidera-
uerunt quotidiano sacrificio de eius carnibus sati-
are. Hæc ille. Quam sententiam etiam sequitur
glossa ordinaria ibidem adducta: iſdem pene uer-
bis eam exprimēns. Ex cuius posteriore parte, di-
noscuntur gentiles in Christum credētes, magno
affecti fuisse desiderio: ut de corpore eius secundū
animam reficerentur. Atqui desiderium pauperū
exaudiuit dominus: & præparationem cordis eo-
rum audiuit auris eius, ut inquit propheta in psal-
mo. Et de Hæbræis in deserto potentibus alimo-
niā sibi a dñō ministrari: scriptum est, q; deside-
riū corrattulit eis: q; q; nō sunt fraudati a desiderio
suo. Q[uod]to magis decens fuit, & dñm nō fraudare

C 5

Iob. 31.

Gregori.

Psal. 9

Psal. 77.

DE SACRAMENTO

viros tabernaculi sui atq; per uer; fidem ascriptos
suæ familiæ, pio desiderio: quo expetuerūt sacro
Christi corpore saturari. Et hoc laudabile cōple-
uit eorū desiderium, qñ sacrū corpus suum & san-
guinem in uer; animæ cibum & potum instituit:
quo reficerentur n̄. qui tam syncero flagabant af-
fectu.

z

Psal. 22.

Augusti.

Cassiodo.

1. Cor. II

Rursum, in psalmo 22. diuinus propheta
deo de gratuita sacramentorum nouæ legis instituti-
one gratias agens, ait: Parasti in cōspectu meo mē-
sam: aduersus eos qui tribulant me. & calix meus
inebrians, q̄ præclarus est. Quem locū sacri scri-
ptores ad literam intelligendum putant, de sancto
eucharistiæ sacramento. Siquidē August. mēsam
hic interpretatur (ut annotat interlinearis expla-
natio) cōmunionem corporis Christi. Cui subser-
bit Cassiodorus his uerbis: in prædicti loci exposi-
tione. Ecclesiæ mensa: est beata cōmunicatio, co-
pulatio felix, saturitas fidei, esca cœlestis. Verum
istam mensam aduersus eos paratam esse mani-
festum est, qui in aliqua peruersitate demersi: ecce
siam dei suo grauiter errore contristant. de quibus
apostolus: Qui manducat & bibit indigne, iudici-
um sibi manducat & bibit, non disjudicans corpus
dñi: datum. s. ad remissionem peccatorū: & uitam
perpetuam possidendam. De hinc paucis interie-
ctis: subiungit de calice inebriante. Nouū munus
est sanguis dñi, quod sic inebriat ut mentē sanet,
ad delictis prohibens nō ad peccata pducens. Hæc
uinolētia sobrios reddit: hæc plenitudo malis euā-
cuat: Et qui illo poculo non fuerit repletus: æter-
na redditur egestate ieiunus. Addidit, q̄ præclarus
est (subaudi poculum) utiq; cum talia cōferat: ut
ad celorum regna perducat. De quo poculo: in Eu-
angelio dicitur: Qui biberit ex aqua quam ego de-

non sicut unquam, sed sicut in eo fons aquæ salientis in uitam æternam. Hæc ille: Quæ nequaquam de pane materiali: qui sit figura corporis Christi, aut de calice, unoque secundū substantiam, quod sit solummodo signū sanguinis dominici: possunt intelligi. Quomodo enim mensa, tali instructa pane: dici posset parata in fidelium conspectu aduersus tribulantes eos? aut quo pacto calix uino materiali (quale ponunt aduersarij) oppletus: spiritu aliter ē inebriās, & præclarus denominari mereatur? Planum est itaq; in his prædicti psalmi uerbis, uerum C H R I S T I corpus uerumque sanguinem eiusdem insinuari: datum ecclesiæ sanctæ in sacramento eucharistia. Quod & Paulus Burgensis, in suis cii: ca eundem psalmum annotationibus: ita confirmat. Consequenter, inquit, sexto dicit. Parasti in conspectu meo mensam: scilicet communionem corporis C H R I S T I. Aduersus eos qui tribulant me: quia indigne sumentibus ob est. Qui enim manducat indigne, iudicium sibi manducat, primæ epistolæ ad Corinthios undeci mo. Quo quidem sacramento debite sumpto: caput, scilicet, mens sumentis, oleo læticiae, scilicet, gratia spiritualis impinguatur. Vnde sequitur. Impinguasti in oleo caput meum. secundum illud Ecclesiastis. 9. cap. Oleum de capite tuo non defici at. Quæ quidem mensa, in antiquis non habuit locum, nisi figuratiue. Exodi. 25. capite. ubi legitur de mensa posita in tabernaculo: super quam erant panes propositionis. Et sequitur septimo. Et calix meus inebrians: quam præclarus est, id est, Calix sanguinis Christi. qui sic inebriat recte sumentem q; dat oblivionem tenebrarum cogitationum. & sic quam præclarus est. Distinguit tamen mensam

Pau. Bur.

i. Cor. II

Eccle. 9

Exod. 25.

C 4

DE SACRAMENTO

& calicem: non quia diuersa sacramenta, sed quia
sub diuersis speciebus sumpta. Et inter ea interpo-
nit. Impinguasti in oleo caput meū. quia impin-
guatio mentis debite sumentium, oleo spiritualis
laetitiae: communis effectus est utriusqz. Hæc ibi.

Rursum. Versum hunc psalmi septuagesimise
ptimi. Et pluit illis manna ad manducandum, panē
coeli dedit eis: panem angelorū manducauit hō. ex
ponunt sacri interpretes de pane materiali dato sy-
nagogæ, in figuram panis super cœlestis & uiuifi-
ci, corporis s. domini nostri: exhibiti in ueritate i-
psi ecclesiæ in sacramento eucharistiaæ, ut benefi-
cium illud prius: fuerit præsignatio qdam benefi-
cij posterioris, longe amplioris. Siquidem B. Au-
gustinus in sua explanatione super psalmos: hunc

Augusti. locum explicans, ait: Qui mandauit nubibus desu-
per, & ianuas coeli aperuit: & pluit illis manna ad
manducandum, & panem coeli dedit eis, ut panem
Angelorū manducaret hō: qui cibaria misit eis in
abundantia, ut satiaret incredulos: nō est inefficax
dare credentibus uerū ipsum de cœlo panē, quem
manna significabat, qui uere cibus est angelorū.
Quod dei uerbum: incorruptibiles incorruptibi-
liter pascit. quod ut manducaret homo: caro factū
est & habitauit in nobis. Ipse n. panis, per nubes
euangelicas uniuerso orbi pluitur, & apertis præ-
dicatorum cordibus tanquam cœlestibus ianuis,
non murmuranti & tētanti synagogæ: sed creden-
ti & in illo spem ponēti ecclesiæ prædicatur. Cui
penitus respondet atqz concordat Cassiodorus: sic
eūdem prædicti psalmi locum exponens. Manna
interpretatur: quid est hoc? quod sanctæ commu-
nioni decenter aptamus. quia dum admirando ci-
bus iste pquiringitur; corporis domini munera de-

Ioh. II

Cassiodo.

claranrur. Addidit. panem cœli dedit eis. Quis est alter panis cœli, nisi Christus dñs: unde cœlestia spiritualem escam capiunt, & delectatione inæstimabili perfruuntur? Deniqz sic seqtur. Panē angelorum manducauit hō. Panis ergo angelorum, bene dicunt Christus: qā reuera ipsius laude pascantur: Neque em corporalem panem angeli manducare credendi sunt: sed illam contemplationem domini qua sublimis creatura reficitur. Verum hic panis in cœlo replet angelos: nos pascit in terris, illos contemplatione delectans: nos sancta uisitatione reficiens. Hæc ille Ecce sancti patres in huius loci explanatione, a figura ad ueritatem tendentes: per manna, panem cœli, & panem angelorum: intelligunt ipsum corpus dominicū: non figuram eius aut signum, ecclesiæ a Christo exhibitum. ¶ Ad hæc. Hunc psalmi octogesimi uersum, Et cibauit eos ex adipem frumenti: & de petra, melle saturauit eos. sacrarę literarę explanatores: mysterio etiā sancte eucharistie accommodant. Quippe Hieronymus locum illum edifferens: ait. Induxit eos in terram repromissionis: cibauit non manna ut in deserto, sed frumento quod cecidit, quod resurrexit. Hæc ibi: Illud autem frumentum, uerum est dñi corpus: quod cadens in terram mortuum fuit, sed demum tertia die factum est rediuium, & ad immortalitatem resurrexit. quo deus ipse cibauit suos fideles: & educare non desinit. & de petra Christo, melle diuinæ dulcedinis & exuberantiae gratiarum in eucharistia affluentium: saturauit eos. Neque ab eo intellectu discrepat Cassiodorus: phibens quod per adipem frumenti prophetas siue manna significat, siue corpus dñi Christi Adipē quippe dicimus: animalium pinguedinem cor-

C S

4
Psal. 80.Hieroni-
mus.

Ioan. 12

Cassiodo-
rur.

DE SACRAMENTO

pulentā. Quod nomen, ad frumentū abusivē translatū est. ut significare et ei interius aliquid inesse bonitatem. Hæc ille. Quæ omnia, uero corpori Christi apte cōueniunt: nos aut̄ figuræ & signo, quale cōfingunt aduersarij. ¶ Adde q̄ in hoc psalmi centesimi tertij versu, ut educas panem de terra: & quinū lætificet cor hoīs: idem designari sacroſanctæ eucharistiæ mysterium testātur sacri autores. quandoquidem Hieronymus eundē interpretans locū ait. A terreni corporis agro quem a nobis assumpsit Christus: mysterium proferens cœlestis panis ac poculi salutaris, quo reficiatur ecclesia. Et paulo post, hanc explanans sequentis versus p̄ticulam. & panis cor hominis cōfirmat. subnectit. Ipse panis, ipse corda nostra cōfirmat: q̄ descendēs de cœlo, uitam tribuit mundo. Conionat eidem & ipse Cassiodorus: eam p̄ticulam. & uinū lætificet cor hominis. ita exponēs. Vīnum lætificat cor hominis: cum sacramētū fuerit in sanguinē domini Christi. Hinc nos inebriari licet: sicut scriptum est. Et poculum tuum inebrians: quam præclarū est. Ipsū est enim reuera merum, quod lætificat mentem: non qd̄ ad reatum uitiaq; perducat. Ebrietas sobria, satietas felix: quæ merito lætificare dicitur quia nihil ibi culpabile reperitur. Hæc ibi. In quibus, & uerum ipsius domini corpus: insinuatur ēcpanis, de terra nostræ mortalitatis eductus. & uerū itidem eius sanguis: esse uīnum, humani coridis lætificatiūm. De figura uero & horū symbolo: ne unum qđem uerbum hic profertur. ¶ Demū & hanc psalmi centesimi decimi (qui totus de sanctissimo eucharistiæ sacramento: secundum probatos expositores peculiariter intelligitur) particulam, escam dedit timentibus se, elucidans glos-

Psal. 103

Hierony.

Ioan. 6

Cassiodo.

Psal. 23.

Psal. 110

6

EVCHARISTIAE I. 22

sa: ibidem ait: Escam dedit, non carnalem: quæ & malis est cōmuniſ. ſed ſpiritualem: id eſt corpus & ſanguinē. Hierony. quoq; & Auguſtinus in eiusdem loci enucleatione: per eſcam inibi intelligunt panem qui de ccelo deſcendit. Deniq; Caſſio dorus circa eundem locum dicit: Sicut promiſſus eſt in ueteri teſtamēto dominus ſaluator: ita in no uo aduenire dignat uſ eſt, in quo eſca data ē timē tibus cum, id eſt cōicatio corporis & ſanguinis ſa tri, quæ eſt ſalus gentiū & remiſſio peccatorū. Sic ibi. Videre qđem & hic eſt, ſacros authores my ſterium ſanctæ euchariftiæ explicantes: non figu ram corporis & ſanguinis domini cū Occolam padio proponere, ſed iſpsum uerum corpus & ſan guinem Christi preciōſum nominatiſ exprime re. quod hæc: in illo ſuperexcellenti ſacramēto, ſe cundū eorū ſententiā ſolidamq; totius ecclesiæ fi dem: reuerā contineātur. ¶ In ſup hanc in prouerbijis diuinæ ſapiæ uocem: oīm ad ſui conuiuū pti cipationem, in uitatorium. Venite, comedite panē meum: & bibite uinū, quod miſciū uobis. expo nens ad Irām Nicolaus Lyranus. dicit eā, Christi (qui æterna eſt dei patris ſapiā) eſſe uocem: benig gniter uniuersos ita uocante. Comedite panē meum: id eſt corpus meū, ſub ſpecie panis exhibuitū. Et bibite uinū: quod miſciū uobis. id eſt ſanguinē meū ſub ſpecie uini: in quo admiſcetur aqua. Ab eadem itidem intelligentia nō diſcrepat Hierony. in annotationib; ſtriſ ſup eundem prouerbiorū locum dicens. In pane, diuina eloquia: in uino mixto, coniuncta in unam Christi personam, deitas & humanitatis eius natura exprimitur, ut ſu pra dictum eſt. Vel certe in pane, corporis iſpi es; in uino mixto, ſanguinis ſacrolancti myſteriū

Caſſiodo:

7
Præter. 9

Nico. Ly.

Hierony.

DE SACRAMENTO

(quo in altari, mēsa uidelicet eius, satiamur) ostēditur. Sic ibi. inuitamur itaque prædictis æternæ sapientiæ uerbis: non ad figuram corporis & sanguinis dominici. sed ad ueritatem utriusque secundum substantiam, sumendam. Postremum in libro Sapientiæ, Salomon beneficium quotidianæ alimoniae populo Israelitico a deo impensum in deserto, commemorans: ait. Angelorum esca nūtriri iussisti populum tuum: & paratum panē de cœlo præstisti illis sine labore, omne delectamētum in se habentem, & omnis saporis suauitatē. Substantiam enim tuam & dulcedinem tuam quod in filios habes, ostendebas: & deseruiens uniuscū iusquæ uoluntati, ad quod quisquæ uolebat conuertebatur. Quem sane locum glossa ordinaria illic explicant: & a ueteris legis figura ibi proposita, transferens se ad ueritatem rei, in noua lege exhibitam & symbolo mannae præsignatam: ait. Manna significat panem qui de cœlo descendit: & dat uitā pro mundi uita. Hæc ibi. Hic aut̄ sup cœlestis panis & hæc sanctissima caro: uero est Christi corpus, quod in uenerabili eucharistiæ sacramento re ipsa continetur, non aut̄ duntaxat tantum in signo. Occurrent denique studio lectori & alijs plerique ex sacra ueteris testamēti pagina loci: eandē ueritatē: quā elucidare paramus, astruētes. una cū sacro*re* authorum expositionibus: inuolucra figurarum illius prisci temporis, ad reuelatā nouę legis lucem & detectiora sacramēta, referētibus potissimum in psalmo quarto. Hieremiacū tricesimoprimo capitulo. Malachiæ itidē primo, & denique Zachariæ nono capite. Quos quidē locos alioꝝ diligentiæ disquisiendos relinquimus; ad ulteriora progredientes.

Sap. 16

Iean. 6